

Men jeg vil ligesom det ærede Medlem, der sidder tæt ved mig (Sessen), være oprigtig, og jeg vil da sige, at dette Skjøn er mere eller mindre et Gjæteri; det er mere eller mindre en Benyttelse af de selv samme Factorer, som staae anførte i Lovudkastet. (David: Nei!) Det maa det ærede Medlem forlade mig; det har jeg en større Erfaring i end han. (David: Maa jeg bede om Ordet.) Der findes ikke tilstrækkelige Data til at begrunde dette Skjøn, saaledes at det kan undgaae den Erindring imod det, at en Deel af det idelmindste er Gjæteri, og jeg forstaaer ved Gjæteri et saadant Skjøn, hvori der maa være en stor Deel Vilkaarlighed, idet man ikke har uafviselige Regler at fordele Summerne efter. Jeg holder mig overbevist om, at det ikke vilde gaae Regjeringen bedre, end det er gaaet Amtsraadene, naar den skulde fordele et bethdeligere Beløb efter et Skjøn. — Men det, jeg væsentlig har mod Contingentsystemet, er, at det er umuligt gjennem dette nogeninde at komme til en ligelig Fordeling af Skatten, og hvorfor? Fordi det Grundlag, hvorpaa det er bygget, eller de Regler, hvorigjennem Skatten derefter skal fordeles, ere saa langt fra at være adæquate med Skatteobjectet, at de, naar man bliver ved at bruge dem ned til de mindre Afdelinger, end ikke kunne betragtes som Indicier for Tilstedebærelsen af den Indtægt, som skal beskattes. Det er dette, som væsentligt er at sige derimod, og det er dette, som maa fremhæves, naar der siges, at man maa forbedre dette System. Ja, mine Herrer, der kan lappes paa det, og nogle af de største Banffeligheder kunne fjernes fra det; men der er intet Princip deri, og derfor har det ikke Mulighed i sig til at kunne fyldestgjøre eller bære sig. Jeg benægter ikke, at Folkemængden kan være Tegn paa Formuenhed og Erhverv; men naar man kommer ind paa at ville benytte den som en Forbelingsbasis, saa troer jeg ikke, at man erkjender, at den paa nogen Maade fyldestgjør; thi om der end derpaa kan begrundes et almindeligt Skjøn, saa er det dog aabenbart, at Folkemængden i og for sig ikke er tilstrækkelig til at kunne vise, hverken i hvilket Omfang Erhvervet er tilstede, eller hvilket Udbytte det giver, og det er jo netop det, man skal have fat paa,

naar der er Tale om en Indtægtsbestatning. Jeg troede næsten ikke, at jeg havde nødig at sige Noget om det andet Moment, nemlig Assurancesummen. Jeg troede, at man var paa det Nene med Assurancesummens Upaalidelighed som Fordelingsmaalestof for Indtægten. Jeg troede, at den Erfaring, man havde gjort i saa Henseende i mange af de nyeste Kjøbstæder, maatte overbevise om, at Assuranceansættelsen er et Moment, der er saarificabelt at bruge, at det sjelbent eller albrig bør bruges, og allermindest i en Skattelov, der maa opstille som sit første Princip at søge at fordele Skatten saa ligeligt og saa retferdigt, som det efter menneskelige Forhold er muligt. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kred (David) vil ikke erkjende Rigtigheden af de Resultater, man kan ulede af et foreliggende statistisk Arbejde, uden med særligt Hensyn til den Lov, ifølge hvilken det er udarbejdet. Det kan jeg jo naturligviis forsaavidt give ham Ret i, men jeg skjønner dog ikke rettere, end at, naar man overhovedet vil paaberaabe sig, at der nu er et statistisk Materiale tilstede, da maa man ogsaa kunne benytte det, om end ganske vist ikke med nogen overordentlig stor Strenghed. Jeg troer dog, at det i sine Hovedresultater vil give et tilstrækkeligt Billede af, hvorledes Skatteindtægten egentlig har stillet sig i Landet, og jeg siger da, at allerede paa det første store Forbelingstrin, nemlig ved Fordelingen mellem Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet, svigter Grundlaget. Der er ikke noget andet fælles Forbelingsfactor tilstede mellem Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet end Folkemængden, og denne har, som jeg nylig tillod mig at bemærke, ikke den overbevisende Kraft, at den er istand til at kunde afgive en Maalestof for en retferdig Forbeling imellem dem. Ærede Medlemmer ville ved at benytte det Materiale, her foreligger, og navnlig forsaavidt angaaer Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, hvor Hartornet ikke kommer i Betragtning, see, at Erfaringen har vist, at Loven heller ikke der havde deelt rigtigt; thi medens Kjøbenhavn har givet $3\frac{1}{4}$ pCt., have Sjællands Kjøbstæder givet $2\frac{1}{2}$ pCt. og de nyeste Kjøbstæder ca. $2\frac{3}{4}$ pCt. Der har altsaa fundet en overveiende Skatteudbytte paa disse Sted af Hovedstaden, og en gjennem-